

Nou DISE

NUMERO 77. 25 DE NOVEMBRE DE 1999
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Quant de teatre...

La III Biennial de Teatre Universitari ha portat una intensa programació a la Universitat de València. Companyies de diversos països mostren les seues obres.
Pàg. 12

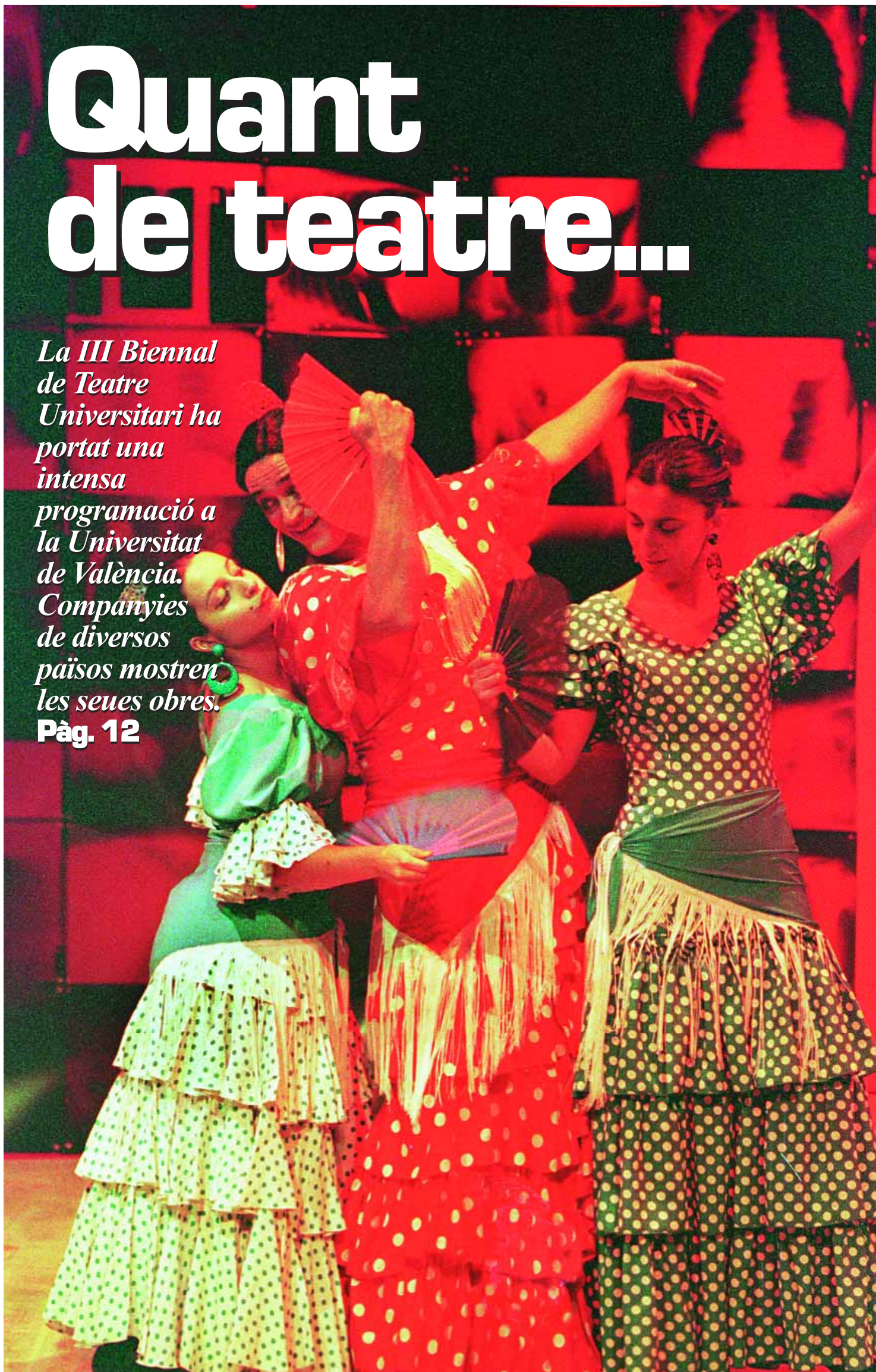
Especial eleccions d'estudiants al Claustre

Les eleccions d'estudiants al Claustre de la Universitat de València acceleren la marxa. El pròxim 2 de desembre hi ha una nova cita amb les urnes. NOU DISE ofereix en aquest número les propostes de les diverses candidatures. Es tracta de quatre pàgines especials amb una guia completa per anar a votar amb totes les dades.

Pàgs. 3-6

El programa de Fernando Delgado, des de la Nau

El programa *A vivir, que son dos días*, presentat en la Cadena Ser per Fernando Delgado, s'emet aquest dissabte des de la Nau. Serà a partir de les 9. **Pàg. 8**

NO SOM RES

BEQUES

500 beques d'accés gratuit a Internet

Les convoca: La Fundació Bancaixa en col·laboració amb Telefónica.

Objecte: Difondre l'ús de les noves tecnologies per a navegar per Internet.

Destinatari: Joves entre 18 i 25 anys residents a la Comunitat Valenciana que hagen superat els dos últims anys de Formació Professional II, COU, diplomatura o llicenciatura universitària. Per a concedir les beques es valorarà l'expedient acadèmic.

Dotació: Mòdem extern, alta gratuïta, quota gratuïta en segona línia durant 12 mesos, bo gratuït de 10 hores de consum mensual en horari nocturn durant un any i accés il·limitat a Internet mitjançant Teleline.

Termini: 10 de desembre.
Més informació: Al telèfon 394 22 87 i a la Fundació Bancaixa.

Beques del Programa de Formació del Fons d'Investigació Sanitària

Les convoca: El Ministeri de Sanitat i Consum.

Destinatari: Llicenciats en Medicina, Veterinària, Farmàcia, Biològiques i per a altres titulats superiors sempre que hagen realitzat un programa especilitzat en Ciències de la Salut. Amb

data de finalització d'estudis de juny del 97 o posterior. S'ofereixen també ajudes per a personal amb plaça, de caràcter fix i interí en una institució sanitària pública o concertada amb el Sistema Nacional de Salut, i ajudes per a accions especials on s'inclouen les beques de curta duració a l'estranger.

Dotació: 200.000 pessetes si la formació es realitza a centres estatals i 300.000 a centres estrangers, més ajudes de viatges. Les mateixes ajudes per al personal amb plaça i 25.000 pessetes, més despeses de viatge i ajudes per a l'assistència a congressos i reunions científiques.

Termini: 13 de desembre.
Més informació: En el BOE del 13 de novembre del 1999 i en <http://www.isciii.es/fis/formacion.htm>

Ajudes sobre temes energètics

Les convoca: La Fundació Gómez Pardo.
Objecte: L'ampliació d'estudis en matèries relacionades amb l'energia per a l'assistència a cursos, seminaris i per a la realització de treballs d'investigació.
Destinatari: Titulats superiors i enginyers tècnics de nacionalitat espanyola.

Termini: 10 de desembre.
Dotació: Un milió de pessetes per a les beques de formació de postgrau que tenen un any de duració com a màxim, amb possibilitat de pròrroga, i el 90% de la matrícula per a les beques per a cursos breus.

Les beques per treballs d'investigació en àrees concretes tenen una dotació màxima de 120.000 pessetes mensuals, amb possibilitat de pròrroga.
Més informació: A la Fundació Gómez Pardo. C/Alenza, 1. Madrid. 28003. Telèfons: 91 441 79 21 i 91 442 26 56.

Beques a tesis doctorals

Les convoca: La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica. Ministeri d'Afers Exteriors.
Objecte: 25 beques per a la realització d'estudis doctorals als departaments d'Estudis Jurídics, Economia, Ciències Polítiques, Socials i Història.
Destinatari: Titulats superiors o en l'últim any de carrera que siguen espanyols, amb domini de francès o anglès que no hagen superat els 35 anys d'edat.
Dotació: La beca inclou 150.000 pessetes, més una borsa de viatge de 60.000

pessetes.
Termini: Del 2 al 31 de gener del 2000 al DISE.
Més informació: En el BOE del 13 de juliol del 1999.

Ajudes a cursos a Alemanya

Les convoca: El Ministeri d'Afers Exteriors.
Objecte: 6 beques per a cursos de llengua alemanya a l'estiu del 2000 a centres superiors austríacs.
Termini: De l'1 al 31 de desembre del 1999.
Dotació: Borsa de viatge, 80.000 pessetes i entre 6.250 i 4.500 xilings.
Més informació: En el BOE del 13 de juliol del 1999.

Beques per a estudis meteorològics

Les convoca: L'Institut Nacional de Meteorologia.
Objecte: 14 beques per a realitzar el Màster en Riscos Climàtics i Impacte Mediambiental impartit per la Universitat Complutense de Madrid en col·laboració amb l'Institut Nacional de Meteorologia.
Termini: 18 de novembre.
Dotació: La beca inclou l'import de la matrícula, 710.000 pessetes.
Més informació: En el BOE del 29 d'octubre del 1999. Al telèfon 96 147 00 22.

CURSOS

Interpretació Barroca

Organitza: Patronat d'Activitats Musicals.
Duració: Del 3 al 8 de desembre.
Termini: Fins al 2 de desembre.
Preu: 12.000 pessetes alumnes actius universitaris, 15.000 actius no universitaris, 8.000 pessetes oients universitaris, 10.000 pessetes oients no universitaris.
Més informació: C/Arts Gràfiques, 13. Tel.: 96 389 31 96.

Iniciació a l'aeròbic grup B

Organitza: Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat de València.
Duració: Del 30 de novembre al 29 de febrer del 2000.
Termini: 29 de novembre.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 pessetes per al públic en general.
Crèdits: 3.
Més informació: Al SEFD. C/Menéndez y Pelayo, 19. Tel.: 96 398 32 33.

Programació en plans d'entrenament per a esportistes d'elit

Organitza: Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat de València.
Duració: Del 14 de gener al 22 de gener del 2000.
Termini: Fins al 13 de gener del 2000.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 pessetes per al públic en general.
Crèdits: 3.
Més informació: Al SEFD.

Tècniques de relaxació i visualització per a la promoció de la salut

Organitza: Associació Carena.
Duració: Del 28 al 29 de gener del 2000.
Termini: Fins al 21 de gener.
Preu: 6.000 pessetes.
Crèdits: 1.
Més informació: C/Sant Salvador, 5-10. Telèfon: 96 392 38 98.

Iniciació al teatre (curs, tallers i seminaris del segon semestre 1999)

Organitza: Servei d'Extensió

Universitària.
Duració: Del 9 al 15 de desembre del 1999.
Termini: Fins al 8 de desembre.
Preu: 10.500 pessetes.
Crèdits: 2.
Més informació: Al Servei d'Extensió Universitària. C/Arts Gràfiques, 13, segon pis. Telèfon: 96 386 41 00.

Curs sobre la introducció a l'euro i les seues repercussions

Organitza: Càtedra Jean Monnet-Pol Europeu-Europroa.
Duració: Del 13 al 16 de desembre.
Termini: 6 de desembre.
Preu: 8.000 pessetes.
Crèdits: 2.
Més informació: Pl/de l'Ajuntament, 19-8F. Tel.: 96 353 67 28 i europroa@ciberia.es

Comunicació, Imatge i Publicitat

Organitza: ADE.
Duració: De l'1 al 10 de desembre.
Termini: Fins que resten places.
Preu: 5.000 pessetes.
Crèdits: 3.
Més informació: C/Doctor Gil i Morte, 20. Tel.: 96 380 38 47.

El llegat històric i el seu potencial informatiu

Duració: Del 2 al 3 de desembre.
Termini: Fins a l'1 de desembre.
Preu: 10.000 pessetes.
Crèdits: 1.
Més informació: Pl/de l'Ajuntament, 19. Tel.: 96 351 06 63.

Mecenatge i esponsorització de centres esportius

Organitza: Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat de València.
Duració: Del 17 de gener al 24 de gener del 2000.
Termini: Fins al 16 de gener del 2000.
Preu: 10.000 pessetes per a la comunitat universitària i 15.000 pessetes per al públic en general.
Crèdits: 3.
Més informació: Al SEFD.

llévate un mòvil gratis por hacerte socio FREE TIME Quisiora³...

reservalo en el 906 426 789

Quisiora³ se Internet

C/Dr. Vicente Zaragoza, 46. Valencia (Benimaclet)

<http://www.quisiora.es>

A les urnes

SERGI TARIN

El pròxim 2 de desembre els estudiants de la Universitat de València elegiran els seus representants al Claustre. Aquest estament és el màxim òrgan de decisió i control de la Universitat. De fet, és al Claustre on s'elegeix el rector i on s'estableixen les línies generals de la política universitària i pressupostària.

El Claustre el formen 400 membres, dels quals 108 són estudiants (el 27% de la totalitat). La resta de components es divideix entre el personal docent i investigador i el personal d'administració i serveis. El percentatge, no obstant, és desigual: 248 claustrals per als primers i 44 per als segons.

A les eleccions d'enguany es presenten més d'una vintena de grups d'estudiants amb diverses ideologies, propòsits i àmbits d'actuació. Grups que ja tenen assolida una presència històrica al Claustre i altres pràcticament novells i que aspiren a obrir-se pas, a poc a poc, pels traçats de la política universitària.

LES PREGUNTES

1 Qui sou com a grup? Història, definició i àmbit d'actuació.

2 Quina ha sigut fins ara la vostra aportació a la política universitària i, en concret, al Claustre?

3 Quines propostes dureu al Claustre si sou elegits?

4 Com a estudiants, quin model d'universitat defenseu?

Des de NOU DISE hem volgut fer una aproximació a les principals associacions que acudirán als comicis del pròxim 2 de desembre, tot explicant les seues línies generals mitjançant quatre preguntes comunes plantejades a totes elles. El resultat és el que ve a continuació.

BEA (BLOC D'ESTUDIANTS AGERMANATS) -L'APLEC

1 Som l'associació més antiga de la Universitat de València. Vam nàixer fa quinze anys tot coincidint amb el procés de democratització d'aquesta Universitat. En aquell moment l'Estudi General va aprovar els seus Estatuts i a les aules hi havia un gran moviment estudiantil. Des d'aquell moment hem guanyat totes les eleccions. Cal destacar que nosaltres ens definim com un grup nacionalista, progressista i amb ment democràtica. De fet, ens regim per assemblees ordinàries internes (dues vegades a l'any), assemblees extraordinàries i una assemblea permanent que coordina regularment l'associació. Els nostres principals objectius sempre han sigut, i són encara, la defensa de l'estudiant i una Universitat pública, de qualitat i normalitzada des d'un punt de vista lingüístic.

2 Nosaltres vam participar en la redacció dels Estatuts de la Universitat. De totes formes, un dels fets més importants que hem aconseguit va ser la redacció de la Carta de

Drets i Deures dels Alumnes, que va marcar un abans i un després en aquesta matèria. També hem possibilitat que l'estudiant destine el 0,7% de la seua matrícula als països menys desenvolupats. A més, hem fet possible que el vicerector d'Estudiants siga un estudiant. Això suposa una implicació directa de l'estudiant en els màxims nivells de política universitària. Cal dir que cap universitat no té aquesta figura. D'altra banda, hem aconseguit que la Universitat arribe a graus de reciclatge de material que abans no tractava. Finalment, hem de destacar les nostres negociacions amb les Corts perquè les taxes no pujaren més d'un punt per damunt de l'IPC.

3 Proposaríem que els serveis administratius estigueren oberts per als alumnes que estudien a la vesprada. Per a tal comesa, caldria una ampliació de la plantilla. Hi ha també l'eliminació dels *numerus clausus*, ja que estem en contra de qualsevol tipus de restricció per a entrar a la

Universitat de València. Les taxes també haurien de ser eliminades i tots hauríem de tindre la possibilitat de rebre la nostra educació en valencià. Com a mínim, que no hi haja incompliments de docència en valencià. Una altra qüestió a aprofundir es refereix a la qualitat dels estudis. Volem que les enquestes d'avaluació dels professors servisquen per a alguna cosa i que s'apliquen els resultats que hi apareixen. Finalment, seria positiu aportar una reformulació de la Normativa de Permanència.

4 Defenem una Universitat pública, de qualitat i valenciana en tots els sentits: tant des d'un punt de vista lingüístic com formatiu (coneixements sobre temàtica valenciana). Segons el nostre pensament, la Universitat hauria de ser un focus de crítica i de debat on els alumnes prengueren bona part de les decisions. En definitiva, la Universitat de València hauria de ser un punt de llança en la renacionalització del País Valencià.

CAMPUS JOVE

1 Campus Jove es va formar en el curs 1994-1995. Cal dir que volem anar més enllà d'allò que suposa ser un grup d'estudiants i arribar a definir-nos com a associació de serveis per a l'estudiant. Això vol dir no restringir-se només a l'àmbit universitari, sinó també fer conferències, preparar escoles d'estiu, visitar albergs... En definitiva, establir-nos com un referent social per a l'alumne. Com a organització estudiantil, som un grup d'esquerres que defenem la unitat de la llengua, tot i que pensem que es tracta d'un tema que a aquestes altures hauria d'estar superat. Estem en contra de la pujada de les taxes i volem una política pressupostària més elevada per a la Universitat. D'altra banda, cal dir que ens presentem a les eleccions al Claustre en totes les facultats llevat de la de Medicina. Amb això som el grup que es presenta a més facultats.

2 Més que fets concrets, la nostra manera de fer política es basa en un estil crític i constructiu alhora. Nosaltres sempre hem tin-

gut membres a la Junta de Govern. Pensem que aquest òrgan permet més manobres d'actuació que no el Claustre. Cal comentar que hem elevat les nostres protestes en contra de la Normativa d'Impugnació d'Exàmens. Pensem que no és un sistema just i que l'estudiant sempre n'ix perjudicat. De fet, encara no s'ha aprovat cap examen que en un principi estiguera suspès. D'altra banda, hem publicat uns fullets guia sobre els usos lingüístics i hem aconseguit, juntament amb altres associacions, que el tramvia arribe al Campus de Burjassot.

3 Advocariem per una docència en valencià, de qualitat i al mateix nivell que en castellà. A banda, els horaris dels grups que estudien en valencià haurien de ser més decents. A més, cal que es creen més sales d'estudis i que aquestes, fins i tot, estiguen obertes a les nits, fonamentalment en èpoques d'exàmens. Cal que Rita Barberà complisca definitivament el seu compromís davant notari perquè el transport públic siga gratuït per als estudiants. A més, el carril

bici no arriba fins a tots els campus i les secretaries sempre tanquen a la vesprada, la qual cosa obliga els alumnes de vesperada a vindre de matí, potser en hores de treball, per a realitzar qualsevol tràmit. Finalment, és necessari que s'amplien les sales d'ordinadors i que es construisquen més instal·lacions esportives.

4 Volem una Universitat fonamentada en tres eixos: progressista, pública i tolerant. En primer lloc, hauria de ser progressista en el sentit d'una major representativitat dels alumnes. A més, la Universitat hauria de participar més en la vida social. En segon terme, parlem d'Universitat pública tot defenent un principi bàsic: que tot el món pugua fer una carrera universitària. Per aquesta raó estem en contra d'unes taxes que any rere any pugen per damunt de l'IPC. Finalment, la tolerància també arriba a serveis mínims com ara el que parla del dret que té cadascú a estudiar en la seua pròpia llengua, o al problema, encara hui massa present, de les barreres arquitectòniques.

CID

Coalició Independent de Dret-Els independents

Noelia Berón.

1 El CID és una coalició que ha sorgit enguany. Ens hem ajuntat dos grups amb la vocació de fer un front comú d'independents. Per una banda està l'EDI, que ha defès sempre els interessos dels estudiants per damunt de qualsevol ideologia política. D'una altra banda hi ha l'ACTUA, des del 1995, amb el propòsit clar de deixar enrere els problemes polítics tot preocupant-se per l'alumne. Respecte al nostre àmbit d'actuació, estem exclusivament inserits dins la Facultat de Dret.

2 Hem aportat nombroses comissions al Claustre i a la Junta de Govern. Cal dir que som un grup amb poca representació i, per tant, sempre ens és difícil dur propostes endavant al Claustre. Això sí, hem creat un servei per assessorar els estudiants durant el període de matriculació. A més, hem muntat una plataforma contra la passantia (curs de dos anys que es vol afegir als estudis de Dret una vegada acabada la carrera).

3 Les aniríem plantejant a mesura que el curs anara avançant. De totes formes, tenim dues propostes que són molt clares. En primer lloc, es tractaria d'establir uns plans d'estudis a mig camí entre els nous i els antics. Així, les assignatures importants serien anuals i les més complementàries serien quadrimestrals. A banda, volem uns majors descomptes per a estudiants en els transports públics.

4 Volem una Universitat oberta, plural i que siga un centre de cultura i solidaritat. Una Universitat on els temes polítics no siguin tan importants i on l'alumne estiga més vinculat a les activitats que s'hi proposen. Volem, de fet, una Universitat més humana.

PIE (PEDAGOGOS INDEPENDIENTES POR LA EDUCACION)

1 Vam nàixer l'any passat només tres setmanes abans del començament de les eleccions. Ens vam ajuntar tres amics i ens vam plantejar els problemes que hi havia en la nostra facultat. D'altra banda, ja havíem observat la presència de grups més grans que venien ací per a captar vots només i així tindre més presència al Claustre. Per tant, vam muntar una assemblea i vam formar aquest grup. Nosaltres pensem que hi ha massa política a la Universitat. Així, nosaltres —encara que progressistes— no responem a cap ideologia concreta. Ens vam unir amb altres independents, com ara Cerels, per tal de donar-nos suport entre nosaltres. D'altra banda, el nostre àmbit de lluita és la Facultat de Pedagogia. Aquesta està deixada de la mà de Déu: no hi ha pupitres sinó cadires, no hi van els altaveus, sempre estem en obres, hi ha goteres... És un desastre i ningú no ens fa cas perquè la nostra facultat té un dels pressupostos més baixos.

2 En ser nous, vam arribar al Claustre sense tindre massa idea. Sabíem tot allò que volíem, encara que no com dur-ho a bon terme. Així,

Francisco Javier Mengibar.

vam buscar una plataforma d'independents per a poder donar-nos suport mútuament.

3 En primer lloc, demanaríem que hi haguera un major respecte per als estudis de Pedagogia. Per a tal comesa, caldria una reforma dels estudis que ens duiguera de nou als plans antics: perdriem optativitat, però guanyaríem profunditat de conceptes. També proposaríem la creació d'un Col·legi de Pedagogs per tal de reforçar la nostra funció en la societat. En referència a això, els psicòlegs ens han llevat molts llocs de treball. Cal diferenciar, per tant, la tasca d'un psicòleg (més al costat de

l'àmbit d'allò clínic) i d'un pedagog (orientació educativa). També pretenem assentar la nostra presència al Claustre i arribar a formar part de la Junta de Govern. Finalment hi ha la necessitat de contractar professors: hi ha hagut assignatures sense docència durant un mes per manca de docents i això, evidentment, és molt greu.

4 Es tractaria d'una Universitat amb més espais culturals i amb un major benefici de l'estudiant respecte d'aquest àmbit. Amb això volem dir que estaria molt bé que els alumnes poguérem entrar en qualsevol teatre o museu completament debades. A banda, també advoquem per una Universitat més humana, on la gent tinga algun incentiu per a quedar-se independentment de les classes. Per descomptat, ens calen unes facultats menys polititzades, amb més activitats esportives i amb les mateixes oportunitats per a tots els estudiants, sense que reben un tractament diferent pel nom de la carrera que estudien. Això últim es podria evitar donant una sensació unitària de campus com passa a la Universitat Politècnica.

AIQUV

Asociación de Ingenieros Químicos de la Universidad de València

1 Som un grup en lluita per la defensa dels drets dels estudiants d'Enginyeria Química en particular i de la resta de la Facultat en general. Ens vam constituir com a grup ara fa tres anys i en les passades eleccions vam aconseguir dos claustrals i vam ser l'associació més votada de la nostra facultat.

2 La nostra aportació a la política universitària i al Claustre és l'interés que la nostra titulació millore tot coincidint amb les necessitats que vagen sorgint.

3 Les nostres propostes per al Claustre es basen fonamentalment en una millora general de les condicions dels estudiants: exàmens, matriculació, professorat, material escolar, beques, aparcament, etc.

4 Volem una Universitat oberta a tot el món i amb un objectiu primordial de formació tant personal com professional de l'estudiant.

CERELS (COL·LECTIU D'ESTUDIANTS DE RELACIONS LABORALS)

1 Vam nàixer fa dotze anys com a grup d'estudiants de Graduat Social. Es tractava d'una novetat com a titulació universitària i la participació dels estudiants era prou escassa. El 1993 canvia el nom del nostre grup: havia aparegut Cerels. D'altra banda, el nostre àmbit d'actuació és hui dia la Facultat de Ciències Socials. Per descomptat que també hi ha l'espai que ens permet representar els alumnes al Claustre i a la Junta de Govern. La política del grup està basada en una heterogeneïtat de persones. Això vol dir que volem representar l'estudiant deixant de banda qualsevol tipus d'ideologia política. De vegades, quan un grup s'identifica com a independent, se'l titlla de reduccionista o de ser de dretes. Això no és cert. Nosaltres, per exemple, formem part d'una organització que representa alumnes de Graduat Social i de Relacions Laborals en tot l'Estat Espanyol.

2 Sempre ha estat una aportació crítica i cons-

tructiva. No volem que l'estudiant siga només un individu que va a classe, pren els apunts i se'n va a casa. Volem que els estudiants també es realitzen com a persones. En aquest aspecte, mai no hem fet propostes com a Cerels, sinó que hem col·laborat en projectes juntament amb altres associacions. Per exemple, vam participar en la reforma dels Estatuts des de la Comissió d'Estatuts de la Universitat de València. A més, la idea que les biblioteques estiguessen obertes durant les 24 hores la vam proposar nosaltres. Però resta molt a fer... Ara estem a punt d'implantar un reforma en la carrera de Relacions Laborals.

3 En primer lloc, cal que es complisca d'una forma real la docència en valencià. Tal volta caldria un règim de premis i penalitzacions en aquesta qüestió. Seguidament hi ha la Normativa de Permanència. Doncs bé, cal reformar-la. D'altra banda és necessari la implantació del segon cicle a la Facultat de Ciències

Gwendoline Moya.

Socials. A més, cal crear espais dignes per a desenvolupar les tasques universitàries: aules de teatre, ràdio, millorar les instal·lacions de Comunicació Audiovisual... Una altra proposta important seria d'unificar els campus de la Universitat de València. Està el cas de Magisteri i Fisioteràpia, que estan perduts, ben lluny de la resta de facultats. Finalment, està el tema de les franges horàries en els estudis. S'ha d'aconseguir que les classes no esti-

guen tan disperses. Així podríem dedicar el temps a altres activitats i no ens passaríem tot el dia a les aules.

4 La base és una Universitat pública i de qualitat. L'estudiant no ha de ser un client, sinó un usuari amb tots els drets. La Universitat hauria de ser crítica de cara a la societat i no ser tan tancada i endogàmica. Per a això cal un lliure accés a les aules sense el filtre que imposa el selectiu. També hi ha el problema de les taxes. Aquestes no haurien de pujar més, sinó que caldria una major inversió de les institucions públiques en la Universitat. A més, hi ha l'Europa Unida. Respecte a això caldria una homologació dels plans d'estudis per a poder viatjar per l'Estat Espanyol i per Europa sense problemes d'estudis. Finalment, i és un desig, seria important que la Universitat reprenguera el paper que tenia ara fa vint anys. Un paper fonamentalment intel·lectual i com a punt de referència social i cultural.

AEN (ASSEMBLEA D'ESTUDIANTS NACIONALISTES)-CEPC

1 Just aquest curs 1999-2000 l'AEN fa deu anys a les universitats de Castelló (Jaume I), d'Alacant (UA) i de València (UV i UPV), a més de nombrosos instituts. Durant els últims anys, l'AEN ha anat impulsant la CEPC (Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans) amb el BEI (Bloc d'Estudiants Independentistes) al Principat i a les Illes i amb l'ACE (Associació Catalana d'Estudiants) a la Catalunya Nord. Cal dir que tenim un sistema assembleari amb diverses assemblees (de centres, d'Universitat i generals). Les prioritats de l'AEN-CEPC són la total normalització lingüística de la Universitat, així com que aquesta garantisca el lliure accés universal, públic i gratuït. Així, pretenem aconseguir un ensenyament íntegre en català i de qualitat que transforme un bilingüisme que en la pràctica no és més que un procés de substitució lingüística.

2 Davant la representació estamental i mínima de l'estudiantat veiem una limitació a la participació democràtica en la presa de decisions. Per tant, és molt complicat actuar al Claustre. Aquest òrgan només es reuneix dues vegades a l'any perquè a l'equip rectoral no li interessa que hi haja debat a la Universitat i que es parli i

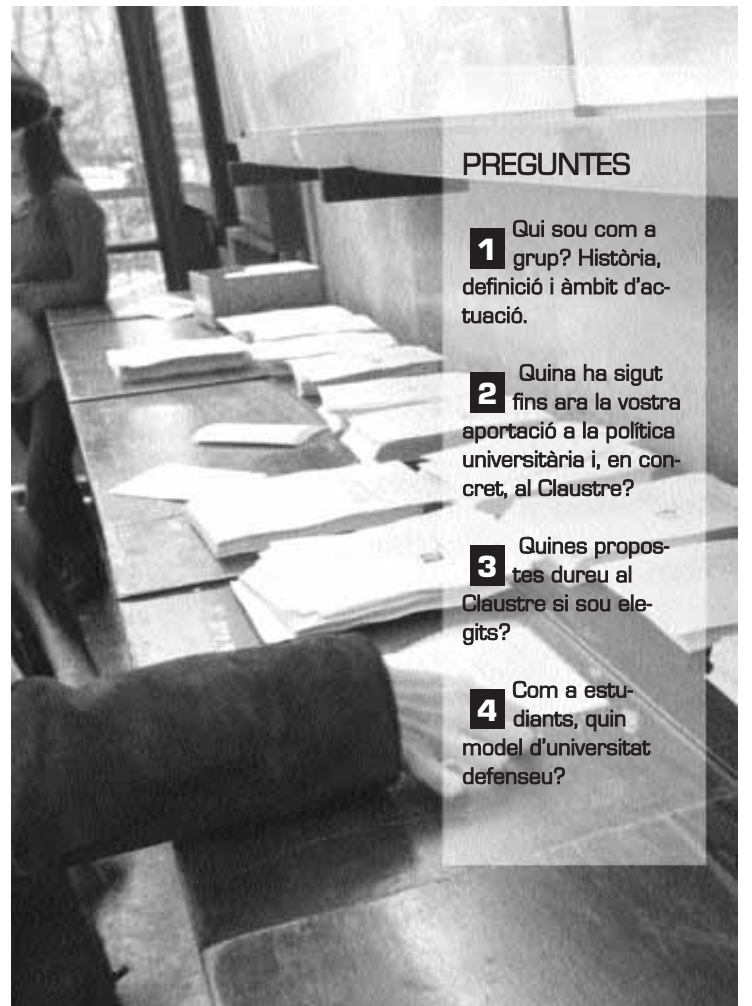
es qüestione l'organització i la gestió d'aquesta. De fet, la UV es dirigeix en funció del control d'agents econòmics tot introduint empreses privades en el seu organigrama. Tot això condueix a una progressiva implantació d'un model de gestió empresarial de la Universitat pública, amb un predomini de criteris economicistes per damunt dels criteris d'educació i formació. Per exemple, el conveni entre la Cambra de Comerç i la Universitat de València, on l'estudiant pagarà per treballar i aconseguir així un títol. No és hora de donar la cara?

3 Insistiríem en un reciclatge del professorat d'acord amb els perfils lingüístics: departaments que garantisquen la docència en català, manuals en català, bibliografia bàsica en català... De fet, a la Universitat de València el català es troba als límits de subsistència i no hi ha cap intenció, cap programa, cap compromís per canviar-ho. També reivindicuem l'eliminació de les taxes i que el material universitari siga gratuït per a tots i totes. Amb això volem dir que haurien d'haver-hi beques per a transport, habitatge i menjador. Respecte a la Universitat com a estructura, caldria una adequació de les infraestructures als objectius reals de la UV: docència, investigació i con-

vivència. No podem permetre centres sense biblioteques o facultats sumides en obres eternes. A més, també hi ha la massificació de les aules i les dificultats d'integració de persones amb discapacitats. Uns problemes, tots dos i junt amb la resta, que s'han de superar definitivament.

4 L'AEN-CEPC pensa que el paper de la Universitat és constituir-se en l'avantguarda de la formació popular tot garantint el lliure accés universal i avaluant els seus resultats no amb la promoció d'elits, sinó amb el seu servei a una societat i a una cultura pròpies. Així, cal fer una Universitat en català i de qualitat, popular i catalana, no sexista i més humana.

Finalment, cal comentar que gaudiu d'una de les poques ocasions que la nostra organització apareix en aquest mitjà. No obstant això, on estava el *Nou DISE* en la vaga del maig del 1998? On estava en l'acte del diari *Egin*? On estava durant la concentració d'abril passat per a protestar per la presència dels Borbons? Per què o per qui no informaran? Tot i això, davant aquests Cinc Segles mercantilitzats, que han oblidat l'estudiant i han estat espanyolitzats, l'AEN-CEPC fem els deu anys donant la cara!

PREGUNTES

1 Qui sou com a grup? Història, definició i àmbit d'actuació.

2 Quina ha sigut fins ara la vostra aportació a la política universitària i, en concret, al Claustre?

3 Quines propostes dureu al Claustre si sou elegits?

4 Com a estudiants, quin model d'universitat defenseu?

AULA 2000

1 Som un grup d'estudiants de la Universitat de València de diferents titulacions que tenim com a punt en comú que ens agradaria que algunes de les coses que no van bé a la Universitat canviaren. Ideològicament, ens definiríem com de centre, encara que en el nostre grup hi ha gent de diferents tendències polítiques i, fins i tot, afiliats a importants partits polítics. Però probablement la millor definició seria la de "pràctics" o "pragmàtics"... No volem la lluna, ens conformem amb millorar allò millorable.

2 Des de la constitució del Claustre actual el 1986, Aula 2000 ha sigut l'únic grup que s'ha atrevit a presentar unes línies pressupostàries alternatives a les del rector i que, en la seua majoria, van ser acceptades per l'equip, fins al punt que enguany bona part de les línies del 2000 són còpia de la nostra proposta de l'any passat. Nosaltres plantejem propostes amb un cost igual a zero per a la Universitat. Per

exemple, els diners que s'estalvia la Universitat amb el programa d'ajuda al Tercer Món gràcies a les aportacions dels estudiants són suficients per a obrir una secretaria per campus totes les vesprades. Amb els diners que s'estalvia la Universitat en despesa telefònica, negociant amb les companyies, n'hi ha prou per a muntar dues o tres aules d'informàtica. A més, durant els tres anys que hem estat a la Junta de Govern hem presentat més propostes que tots els altres grups junts en els tretze anys que funciona la Junta de Govern.

3 La nostra proposta és continuar avançant per la informatització (més ordinadors, més actes en la xarxa...). Però, sobretot, és necessària una major transparència en la gestió: volem saber en què es gasta cada pesseta de la Universitat i per què, per exemple, es gasten més de mil milions en un edifici per al Rectorat quan rehabilitant mínimament l'antiga Facultat de Dret (amb una despesa del 10%) es podria acompanyar perfectament

el Rectorat. A més, proposem que el 0,7% es destine efectivament a qui més ho necessita: les dones i els xiquets del Tercer Món i no expressament de Cuba. També cal que es limiten les despeses destinades a propaganda, especialment d'organismes com ara el Servei de Normalització Lingüística, el Fòrum de Debats, el *Nou DISE*... i que s'utilitzen per a contractar més professorat i més mitjans per als estudiants com ara ordinadors, poliesportius, espais verds, etc.

4 Volem una Universitat pública, valenciana i de qualitat. Una Universitat que es relacione fluidament amb la seua societat, que no li impose els seus criteris polítics. Volem una Universitat que no tinga complexos per a treballar en col·laboració amb empreses privades. Una Universitat que forme persones ben preparades i que siga puntera en investigació. Una Universitat, al cap i a la fi, que siga Universitat i no un gueto tancat d'uns quants contra tots.

VALENCIA UNIVERSITARIA

1 Vam sorgir fa quatre o cinc anys com a estudiants independents. No obstant això, fa tres anys vam pegar el pas definitiu en fundar València Universitaria. Ara per ara, estem en tràmits per a poder ampliar el nostre espai d'actuació a les facultats de Castelló i d'Alacant. Nosaltres ens identifiquem com a valencianistes des d'un punt de vista nacionalista i advocant per les normes ortogràfiques del Puig. La nostra proposta és defensar l'estudiant per damunt de la seua ideologia política, siga quina siga. Trobem que a la Universitat hi ha massa temes polítics i que l'alumne sempre se'l deixa de banda. A més, també defenem les activitats mediambientals alhora que rebutgem les barres arquitectòniques que hi ha a la Universitat.

2 En primer lloc, cal dir que vam votar en contra de la homologació del valencià (reconeixement de la unitat de la llengua). Creiem que es tracta d'un tema on no ha de

clavar-se cap facultat. També hem pressionat el professorat del Campus dels Tarongers perquè les organitzacions d'estudiants disposem d'ordinadors i que aquests estiguen connectats a Internet. A més, ara estem fent una campanya de recollida de piles i de defensa del medi ambient. Des d'un punt de vista professional, vam dur Víctor Luengo (capità del Pamesa València) per a reflectir un exemple d'estudiant que ha assolit un gran nivell professional en la vida. Finalment, estem relacionats amb altres sindicats estudiantils de Galícia i del País Basc.

3 Volem que en les reunions dels òrgans de govern no hi haja tants professors i predominen més els alumnes. Pensem que és l'única forma d'assolir una veritable representativitat. A més, hi ha molt poca informació per als representants dels alumnes quan es fan les reunions d'aquests òrgans. D'altra banda, caldria implicar molt més l'es-

tudiant dins de la Universitat. Un bon exemple és la Festa de Benvinguda que es fa a la Universitat Politècnica. Continuant amb la implicació de l'estudiant, cal dir que és necessari conscienciar més l'alumne perquè vote i s'assabente més de les coses de la Universitat. És imprescindible que no consideren la facultat com un lloc de passada i punt.

4 Defenem una Universitat pareguda a la Politècnica, on totes les facultats estan agrupades i no cadascuna en un lloc. Així, tot junt, s'aconsegueix una major sensació de globalitat. A més, s'han de fer facultats que no siguen blocs de ciment on a l'estudiant li entren ganas d'anar-se'n a casa. Cal, per tant, més verd als campus. Finalment, és necessari que els òrgans de representació tinguen veritablement una funció representativa. Per a tal comesa cal, com a mínim, que hi haja una igualtat entre el percentatge dels professors i dels alumnes en els òrgans de govern.

ELS QUATRE GATS

1 Els Quatre Gats som un col·lectiu integrat tant per estudiants de Medicina com d'Odontologia. El grup va nàixer fa uns quatre anys per la unió de gent que formava part del BEA (Bloc d'Estudiants Agermanats), l'AEN (Assemblea d'Estudiants Nacionalistes) i Campus Jove, ja que coincidien en molts punts ideològicament parlant però que, per separat, tenien poca força. Som, doncs, un col·lectiu d'esquerres molt heterogeni, però amb uns objectius comuns molt clars. D'altra banda, cal dir que treballam de dues maneres diferents, però complementàries. Per una banda actuem com a associació cultural i ens encarreguem d'organitzar recitals de poesia, cinefòrums, conferències i d'editar el Remant. Per una altra, participem en les eleccions d'estudiants a Junta i a Claustre i també formem part de l'AdR de la facultat.

nivell de facultat i això ha fet que fins ara l'aportació al Claustre haja sigut de col·laboració amb altres grups com ara l'AEN i/o el BEA.

3 Proposaríem una reforma de les infraestructures de la facultat per adaptar-les a la realitat dels nous plans d'estudis. També caldria millorar les dotacions i instal·lacions per a la investigació, la biblioteca i l'aula d'informàtica. D'altra banda, és necessari aconseguir una línia real en valencià en tota la llicenciatura, tant en la docència teòrica com en la pràctica. Finalment, incidiríem en millorar l'accessibilitat per als estudiants amb discapacitació.

4 Nosaltres volem una Universitat oberta, pública, en valencià i de qualitat. Cal que siga un lloc de trobada del pensament, les idees i la cultura. És a dir, cal que siga humana, integradora i tolerant i no sols una acadèmia d'estudi i competició.

2 Cal tindre en compte que nosaltres actuem a

ÁBACO

1 Ábaco és un grup d'estudiants de diferents filologies que no està influenciat per cap tendència política concreta. El grup es va formar ara fa quatre anys en ajuntar-se tres amigues per tal d'intentar millorar el dia a dia de la vida estudiantil. El nostre àmbit d'actuació és fonamentalment la Facultat de Filologia, tot i que, per descomptat, no ens tanquem a la resta de la comunitat universitària.

2 Nosaltres no hem volgut perdre'ns en idees abstractes i hem buscat sempre actuacions pràctiques en favor dels estudiants. Un bon exemple en són el cursos d'informàtica i d'iniciació a Internet que vam organitzar. També hem preparat actuacions teatrals, jams literàries, *performances*, recitals poètics, etc. A banda, cal dir que hem creat una revista universitària: *El Buitre Eléctrico*. A més, també hem estat al peu del canó en la reforma dels plans d'estudis tant informant els estudiants com participant activament en la comissió i

Rebeca Pizarro.

donant suport als alumnes de primer any a l'hora d'omplir les seues matrícules.

3 Voldríem eliminar la taxa mínima de matrícula i implantar la convocatòria extraordinària de desembre per a aquelles persones que els queden deu o menys crèdit per a finalitzar la carrera.

4 Defenem una Universitat dinàmica, on els estudiants participen activament en tot els processos. Volem que la vida universitària no es limite a assistir a les classes, sinó que l'estudiant puga optar a un ampli ventall d'activitats.

CASI

Criminólogos ante Situaciones Imposibles

1 Som un grup que va nàixer a conseqüència dels problemes que es plantegen en la titulació de Criminologia. Volíem aconseguir alguna cosa positiva quant a la titulació, plans d'estudis..., ahora que intentar integrar-nos en una Universitat en la qual ens sentim bastant marginats.

2 La nostra voluntat d'aportació és molta, però dissortadament només tenim un claustral i, per molt que vulguem interindre al Claustre, el nostre vot, en ser un i únic, a penes té ressonància.

3 Les nostres propostes consistirien en una major mobilitat en els grups d'estudiants davant la immobilitat que hi ha ara. També proposaríem una millora dels plans d'estudis, una major participació dels estudiants –fins i tot dels que no van a votar– i, sobretot, una despolitització de les sessions del Claustre.

4 Volem una Universitat lliure i democràtica en la qual tinga cabuda tota la pluralitat de persones amb diferents idees, races, religió, etc. Sobretot, una Universitat en la qual hi haja un màxim de respecte i concòrdia entre els seus membres. També advocuem per una Universitat progressista quant a idees noves i plans d'estudis avançats, tot incloent en aquest pensament el professorat.

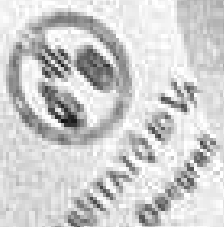
RENOVACION UNIVERSITARIA

1 Hem rebutjat usar aquest espai perquè estem en contra de la imposició del català en ser una actitud contrària al nostre programa. De totes formes, donem el vist-i-plau a la tasca del *Nou Dise* per informar detalladament sobre els grups estudiantils que participen en les pròximes eleccions al Claustre.

Aquesta informació ha estat elaborada per Sergi Tarín

Ho tens en la teua mà

ELECCIONS CLAUSTRE
ELECCIONES CLAUSTRO

Conclusions de les jornades estatals celebrades a València

Els consells socials defenen un increment del finançament privat

REDACCIO

La necessitat d'incrementar, per una banda, el finançament privat de les universitats i d'assegurar la confiança en l'ús adequat dels recursos públics que se'ls transfereixen, per una altra, constitueixen el nucli de la proposta sobre finançament universitari estudiada pels consells socials de les universitats espanyoles en unes jornades celebrades a València la passada setmana.

La reunió, que es va celebrar a l'edifici històric del carrer de la Nau, s'inscriu en els actes de commemoració dels Cinc Segles organitzats per la Universitat de València per tal de reflexionar sobre el futur de les universitats.

Les conclusions de les jornades van ser arreplegades pel president del Consell Social de la Universitat de València, Carlos Pascual de Miguel. El model de finançament del sistema universitari valencià va ser estudiat com a proposta per a altres comunitats. Així mateix, es va presentar la proposta sobre el sistema de finançament encarregat a un grup de treball per la Conferència de Presidents dels Consells Socials de les Universitats Espanyoles.

També per encàrrec de la Conferència s'està realitzant una anàlisi de la demanda social i s'ha constituït en aquest sentit un observatori, en el qual estan integrades la majoria de les universitats públiques, que pretén ser un instrument útil per a donar resposta a la seua demanda.

En relació amb el govern de les universitats, els consells socials constaten la necessitat,

Carlos Pascual, president del Consell Social de la Universitat de València.

reclamada per tots els sectors implicats, de la reforma de la Llei de Reforma Universitària (LRU). Per a aquesta reforma consideren necessari un pacte amb les comunitats autònomes, atés el seu paper essencial i el nivell de competències dels governs autonòmics. També es reclama la coordinació amb els governs autonòmics en l'establiment d'estratègies comunes com a element fonamental per al govern de les universitats.

D'altra banda, el rector de la Universitat de València, Pedro Ruiz Torres, que va participar en una de les taules redones de les jornades, va advocar per una major representativitat dels consells socials, tenint en compte la seua importància com a òrgans de control de les universitats, i també va defensar una major duració dels mandats per a poder desenvolupar projectes a mitjà i a llarg termini.

OPINIÓ

Salvador Salcedo, 'in memoriam'

JOSEP M. JORDAN GALDUF

"Una generació ve, una altra passa, però el sol sempre torna a eixir". Amb unes paraules semblants, crec recordar, començava la novel·la d'Ernest Hemingway *Fiesta*, i el mateix text era agafat per Salvador Salcedo com a pròleg del seu assaig *Integrats, rebels i marginats*, publicat l'any 1974, un autèntic clàssic i punt de referència dels estudis sobre la matèria. Tots dos llibres els he buscat a casa, el darrer cap de setmana, en assabentar-me de la mort de Salvador. No els he pogut trobar. Tampoc a ell no el tornaré a trobar mai més.

Salvador Salcedo era professor de Sociologia a la Universitat de València. Persona de vastíssima cultura, un magnífic exponent d'una universitat cinc vegades ja centenària. Procedia d'Alacant i tenia uns seixanta anys. El veig a principis dels setanta, en el si d'un brillant departament on es trobaven Josep Vicent Marqués, Damià Mollà, Rafael Ninyoles i Josep Picó. Marqués indagava sobre la perplexitat del nostre país, Mollà sobre la seua estructura demogràfica, Ninyoles sobre la sociolingüística i Picó sobre l'empresariat. Per la seua banda, Salcedo estudiava la joventut.

Aquella joventut dels anys seixanta i primers setanta ell la classificava en tres grups: els integrats en el sistema, els opositors al règim franquista i els que eren completament al marge del sistema. Com m'haguera agradat parlar ara amb Salvador a propòsit d'una recent enquesta a la joventut actual. De segur que ell hauria fet una magnífica interpretació dels seus resultats: uns

joves que li donen molt poca importància a la política i a la religió, i per als quals guanyen en ordre de prioritat la família, el treball, els amics, fer diners i portar una vida moral i digna.

Però amb el pas del temps Salvador Salcedo anà interessant-se en moltes més coses. En particular, li apassionaven els canvis de les societats industrials avançades en què estem immersos. En un breu llibre de l'any 1995, *Industrialización y modernización*, va avançar-ne algunes reflexions, tot observant l'evolució de la societat moderna des de la revolució industrial fins a la revolució tecnològica. Al seu parer, no érem encara en una societat postindustrial, però sí en vies de ser-ho, i el futur ens situarà entre la utopia d'una societat de consens i la realitat d'una societat en conflicte.

Ell haguera volgut fer una gran tesi doctoral sobre aquest tema, i per algun lloc deuen parlar els muntorns de fulls que n'havia escrit. M'ho contava de tant en tant, com també em parlava dels seus nombrosos viatges arreu del món. Era un gran universitari, un amant de la geografia i la història, la qual cosa li donava una poderosa perspectiva per analitzar els canvis socials.

Tant com li agradaven la conversa i les trobades amb els amics, és cert que els darrers anys s'havia fet més reservat. La solitud el va atrapar i va morir massa sol. Era una magnífica persona i un bon amic. Amb les contradiccions internes que tots tenim. Ell, com Hemingway, representava una generació perduda. Però era també conscient que el sol ix cada matí. Descanseu en pau, Salvador.

Te'l portem a casa

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, **NOU DISE** et posa al dia. Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 1.500 pessetes (a nom d'Universitat de València-Dise), a: **Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.**

Nom:	_____
Cognoms:	_____
Adreça:	_____
Població:	Codi Postal: _____
Tef.:	E-mail: _____
NIF:	_____

RADIO

Mai en els seus cinc segles de funcionament, un orador que va per la vida vestit amb pantalons curts i que encara escriu amb faltes d'ortografia ha pronunciat una lliçó magistral a la Universitat de València. Dissabte que ve, dia 27, la veu de Manolito Gafotas se sentirà a l'Aula Magna de l'edifici històric de la Universitat del carrer de la Nau. El periodista Fernando Delgado realitzarà el programa *A vivir, que son dos días*, de la Cadena Ser, des de la Nostra Antiga Universitat (NAU). La Cadena SER, líder absolut de la radiodifusió espanyola, se suma així a la celebració dels cinc segles de la Universitat de València, efemèride que coincideix amb els setanta-cinc anys de la ràdio a Espanya. Fernando Delgado, que realitzarà el programa de cara al públic, estarà acompanyat pel seu equip habitual de col·laboradors: els escriptors Eduardo Haro Tecglen, Luis Antonio de Villena i Julio

Fernando Delgado i Manolito Gafotas en directe des de la Nau

Fernando Delgado.

Martín Casas, el crític i músic Moncho Alpuente i la periodista Ángeles Afuera, entre altres. *A vivir que son dos días* és el magazín líder d'audiència de la ràdio espanyola i inclou la col·laboració especial de l'escriptora Elvira Lindo, en el paper del popular Manolito Gafotas. L'emissió del programa podrà ser seguida aquest dissabte, de 9 a 12 hores, per Ràdio València (1.179 OM i 100.4 FM). Els membres de la comunitat universitària poden seguir el programa en viu des de l'edifici històric del carrer de la Nau. La Cadena Ser ha realitzat amb gran èxit de públic altres programes des de la Universitat de València, com ara *Gomaespuma* i *Viaje a los sueños polares*.

Fòrum de Debats

Anàlisi del federalisme canadenc

Aquesta vesprada es presenta al Fòrum de Debats (19:30 hores, Aula Magna, edifici històric de la Nau) el llibre *Federalismo y nacionalismo en Canadá*, de Charles Taylor, editat per Gakoa. En l'acte, organitzat pel Centre de Recursos Just Ramírez-Revolta, intervindran Ignasi Álvarez, assagista, membre del consell de redacció de *Veus Alternatives*; Javier de Lucas, catedràtic de Filosofia del Dret i Filosofia Política de la Universitat de València; i Francesc Torres, del col·lectiu Revolta.

En *Federalismo y nacionalismo en Canadá*, Charles Taylor parla de les complexes i de vegades conflictives relacions entre un Quebec francòfon i un Canadà anglòfon. El llibre també parla de la identitat moderna, de les múltiples formes que adopten les demandes de reconeixement i d'igualtat, de l'equilibri necessari entre els drets individuals i els drets de les diverses comunitats de pertinença. Per a

Taylor, en la línia d'uns altres comunitaristes d'esquerra, l'equitat i la igualtat no han de ser sinònims de simetria, ni menys encara d'uniformitat. I, més enllà dels punts de debat sobre la realitat canadenc, Charles Taylor ens dona claus per a entendre els problemes dels estats plurals europeus, com ara el cas d'Espanya, entre altres.

CONFERENCIA SOBRE BRASIL. D'altra banda, el Fòrum de Debats ha organitzat una conferència sobre la situació del Brasil per al dimecres dia 1 de desembre. A l'Aula Magna de la Universitat de València, al carrer de la Nau, i a partir de les 19 hores, Carlos Alberto Nascimento, de la Secretaria d'Estat de Cultura del Govern de Sergipe (Brasil), pronunciarà la conferència titulada *Brasil, el gigante adormecido*. La presentació del conferenciant anirà a càrrec del periodista Fernando Bellón.

Accions

Tancament i vaga de fam pel Sàhara

La bandera sahrauí restarà penjada fins hui a l'edifici de l'antiga Escola d'Empresarials de la Universitat de València. Un grup de diputats i regidors del PSPV-PSOE i d'Esquerra Unida es van tancar dilluns passat a la Sala de Graus de l'edifici universitari per a realitzar una vaga de fam en favor del referèndum pel Sàhara i en defensa dels drets humans en l'antiga colònia espanyola, hui envaïda pel Marroc. El secretari general de CCOO, Joan Sifre, i nombrosos membres del sindicat i de la comunitat universitària es van sumar a aquesta protesta, que va estar encapçalada pels diputats autonòmics Andrés Perelló (PSPV) i Ángeles Llinares (EU). En altres comunitats autònomes s'iniciaran accions semblants per a cridar l'atenció de Nacions Unides sobre la massacre que està patint el poble sahrauí.

tam TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitos que resulten més antics que la cripta de Sant Vicent de la Roda. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la Borsa d'Habitatge o de Voluntariat del CADE.

VENDES

- n **Venc dues busques motorola.** 5.000 pessetes cadascuna. Si vols estar sempre connectat i consultar qualsevol cosa, telefona al 639 529 020.
- n **Venc Fiat Uno 45 S. V-CJ. 5 portes.** Bon estat. Preu d'eixida: 140.000 pessetes. Indispensable regateig. Més informació: 96 212 21 16. Pregunta per Xabier. e-mail: mytillus@uv.es
- n **Venc Ford Escort Ghia, 1800 V. 8 DV-DZ.** Direcció assistida, alçavidres elèctric, pany centralitzat, rodes 185/60 R-14, alarma antirobatori, radiocasset, guardat a garatge. Preu a conindre. Telèfon: 617 779 345, pregunta per Ramon.
- n **Venc llibres de Química.** Estan nous. Telèfon: 96 359 98 81. Carmen, a partir de les 22:00 hores. *Principios básicos de la química.* H. Gray. Ed. Reverte. 3.000 pessetes. *Química orgánica básica.* W. Boner. Ed. Alhambra. 3.000 pessetes. *La química orgánica.* H. Gray. Ed. Reverte. R. Madronero. Ed. Alhambra. 1.500 pessetes.
- n **Venc llibres diversos.** Psicologia: *Desarrollo psicológico y educación. III.* 3.000 pessetes. *Desarrollo i déficit.* 1.500 pessetes. *Numeración i Cálculo.* 3.000 pessetes. Mitjans de comunicació: *La investigación de la comunicación de masas.* 1.700 pessetes. *Metodologías cualitativas de investigación en comunicación de masas.* 2.500 pessetes. *Estructura y dinámica de la comunicación internacional.* 2.000 pessetes. Cinema: *El montaje cinematográfico.* 1.500 pessetes. Telèfon: 656 616 929 i loresebas@mixmail.com

també la seua filla de dèssset anys. Més informació al telèfon 96 375 32 10. Pregunta per Emília.

n **Es busca estudiant per a completar pis.** A quinze minuts de la Politècnica i del Campus dels Tarongers. A un minut del tramvia i a quatre minuts de l'autobús. Més informació als telèfons 629 391 679 i 626 155 499, a partir de les 15:00 hores.

n **Es busca xic o xica per a compartir pis amb molta bona vista.** 15.000 pessetes habitació, despeses a banda. Pis molt lluminós. Al costat del Palau de la Música. Bona combinació amb les facultats. També estudiants Erasmus. Pregunta per Vicent als telèfons 96 274 42 54 i 96 352 23 62.

n **Es busca xic per a compartir pis.** Situat enfront de l'estadi de futbol de Mestalla. Pis lluminós i molt ample, cuina equipada i ambient d'estudi. Pregunta per Mark al 639 124 417 o per Àngel al 610 810 841.

n **Es lloga pis.** Acabat de pintar, les habitacions totalment equipades. A quinze minuts del Campus dels Tarongers. 60.000 pessetes. Més informació al telèfon 96 374 54 35.

n **Venc pis.** Al carrer Serpis, enfront del Campus dels Tarongers. 108 m². Quatre habitacions, menjador, dos banys, calefacció, bones vistes. 16 milions a negociar. Telèfon: 96 356 18 45 (nits).

RACÓ DEL VOLUNTARIAT

n **Voluntaris als països del Tercer Món.** Necessitem voluntaris per atendre la demanda formulada per la Federació de Barrios Populares del Noroccidente de Quito (Equador). Cal que el voluntari tinga coneixements informàtics, experiència en gestió de projectes comunitaris i en administració. Més informació, al telèfon 971 71 11 58.

n **Curs de formació de voluntariat. Marginació, delinqüència i presó.** Organitza: Àmbit Associació, els dies 26 i 27 de novembre i el 10 i l'11 de desembre al Centre Valencià de Voluntariat Bancaixa. L'assistència és totalment gratuïta, però les places són limitades. No té pèrdues aquesta possibilitat. Per a

CLASSES

n **Classes particulars d'Italià.** Es realitzen també traduccions. Tot molt econòmic. Telèfon: 96 390 11 80.

PISOS

n **Es busca xic/xica per a completar pis.** Vivenda unifamiliar, amb dues terrasses, l'habitació doble es troba a l'àtic, balconada i bany incorporat, servei d'autobusos i tren amb bona combinació. Vivenda molt ampla, acollidora, experiència amb altres estudiants. Animals de companyia a la vivenda on viu

Conclusions del III Congrés de l'OIUDSMA

Implicar-se amb el medi ambient

“Davant de la preocupant agudització de la crisi social i ecològica dels darrers anys, les universitats constitueixen un bastió estratègic dins de la nova dimensió de la sostenibilitat, pel seu preponderant paper en la formació professional, la investigació científica i la difusió de la cultura de les societats contemporànies”. Aquesta és una de les conclusions del III Congrés de l'Organització Internacional d'Universitats pel Desenvolupament Sostenible i el Medi Ambient (OIUDSMA) celebrat a València.

AGUSTI HERNANDEZ

La Universitat de València va acollir el Congrés de l'OIUDSMA des del dimecres de la setmana passada fins el propassat diumenge. L'acte va estar organitzat per la Universitat dins del Patronat Cinc Segles i amb la col·laboració de la CAM.

Durant la reunió es va posar de manifest la importància creixent que va adquirint en el context de la societat moderna el desenvolupament sostenible en totes les seues vessants, tant des del punt de vista ecològic o mediambiental, de creixement econòmic, com de creixement urbanístic, entre altres. Lligat a aquest compromís revisionista, es va plantejar la funció de les universitats com a elits de la cultura i la investigació en el marc de la superació de les velles estructures de creixement.

Així, l'investigador Víctor Toledo, de l'Institut d'Ecologia de la Universitat Autònoma de Mèxic (UNAM), va defensar la necessitat de nous estudis i titulacions on els conceptes de globalitat, sostenibilitat i medi ambient tinguen un valor major que l'actual. D'aquesta manera, el III Congrés d'Universitats pel Desenvolupament Sostenible i el Medi Ambient va aprovar unes conclusions extrapolables al conjunt de les més de seixanta universitats llatinoamericanes, de

l'àmbit de la península ibèrica i de la Unió Europea que hi participaven.

Es va acordar una política de major presència institucional en aquests temes a través de la xarxa informàtica, i també la possibilitat d'una revista periòdica per a difondre i compartir experiències. També es va aprovar promoure projectes interinstitucionals en àrees d'interès comú, tant en docència i investigació com en les àrees de dimensions de gestió i extensió universitària, la qual cosa es plasmaria en la realització de programes de doctorat conjunts entre universitats ibèriques i llatinoamericanes sobre els diversos aspectes del desenvolupament sostenible.

De fons, també se sentia durant la reunió l'allunyament existent entre les universitats de l'àmbit llatinoamericà i l'europeu, que ha estat un dels entrebancs que s'ha mirat de superar.

Igualment, una altra de les conclusions a la qual es va arribar en aquest III Congrés de l'OIUDSMA (els anteriors es van celebrar a San José de Costa Rica i a Granada, els anys 1995 i 1997, respectivament) ha sigut d'establir una comunicació permanent entre les universitats i els organismes regionals afins, així com amb organismes estatals d'educació, medi ambient i desenvolupament sostenible. Segons l'esborrany de les conclu-

sions, cal “instar les autoritats convocants d'ajudes i recursos perquè incorporen entre les línies prioritàries de cooperació aquelles accions o temàtiques referides al desenvolupament sostenible”.

Diversos especialistes, com ara el director del projecte del Wuppertal Institute for Climate, Wolfgang Sachs, van parlar del camí necessari per arribar a societats ambientalment sostenibles, i sobre les mesures dràstiques que caldria prendre a aquest fi, com ara la reducció del consum global dels recursos, actualment molt elevat, ja que el 20% de la població consumeix més del 80% de les existències.

La Universitat de València, com informa la delegada de Medi Ambient, Maria Àngels Ull, ha posat sobre la taula un pla dirigit a la recollida adequada de tot tipus de residus, incloent-hi els tòxics, i també aquells més perillosos dels laboratoris.

Als actes, que es van celebrar durant tres dies en un cèntric hotel de la capital de les comarques valencines, van acudir unes cent cinquanta persones. Tots els països iberoamericans hi van tindre representació, mentre que del País Valencià hi van participar les dues universitats de la ciutat de València (Universitat Politècnica i Universitat de València), així com també la Jaume I de Castelló.

Durant el Congrés es van presentar noranta-cinc pòsters i quasi els mateixos resums sobre temes com ara l'impacte ambiental, la contaminació i la qualitat de vida, l'ordenació del territori, la minimització de residus i les tecnologies netes, el canvi institucional i legal per al desenvolupament sostenible, la societat civil i la sostenibilitat i l'economia de la sostenibilitat.

Bústia Oberta

Units per avançar

Des de l'Entesa d'Estudiants Valencians de la Universitat de València hem apostat, dins del marc de col·laboració creat amb l'Aplec Valencià d'Estudiants, per la integració dins del Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA). Aquesta posició és una aposta ferma per un projecte d'universitat moderna, de qualitat, pública i valenciana.

Entenem que des del BEA, com a organització majoritària a la Universitat de València i referent històric del moviment universitari, i ara que és temps “d'enteses”, podem consolidar la nostra posició en la defensa dels nostres drets com a estudiants i com a valencians, entenent la universitat com a referent del nostre país.

Esperem que la victòria d'Entesa-l'Aplec a la Polítècnica, deprés de la nostra gestió al capdavant del Consell d'Estudiants, siga un preludi de l'èxit de la conjunció de forces progressistes i nacionalistes que representa BEA-l'Aplec.

Salva Martínez,
Portaveu de l'Entesa
d'Estudiants Valencians.

En defensa de l'ensenyament públic

L'ensenyament públic està patint en els últims anys una degradació constant a causa de les polítiques neoliberals aplicades pel Partit Popular: privatització, precarització, homogeneïtzació cultural...

Tot això suposa una ofensiva contra els drets de tots els i les estudiants a l'accés a la cultura, l'educació, a formar-se en llibertat.

A poc a poc, dia a dia, ens estan desmantellant l'ensenyament públic, degradant la qualitat de l'educació a tots els nivells. Els plans d'austeritat pressupostària aplicats als centres d'educació públics contrasten molt amb les partides de subvencions als centres privats, cada any més elevades. I la negació de qualsevol signe de la identitat del nostre poble, com ara la llengua i la història, és constant i metòdica, tot i els aires de “valencianisme” amb què tracta de disfressar-se el Partit Popular.

El seu objectiu és evident: dirigir els i les estudiants cap a l'ensenyament privat, avui anomenat “concertat”, i reinventar les estructures socials del liberalisme clàssic: una educació de qualitat per a qui se la puga pagar; i qui no, mà d'obra per a les ETT.

L'Assemblea d'Estudiants Nacionalistes fa anys que crida a una mobilització constant de la nostra societat contra aquest atac, continuat i corrosiu, a l'educació pública. Avui dijous, dia 25 de novembre, cal que en cada poble i ciutat del País Valencià, i sobretot a València ciutat, s'escolte la veu dels qui pensem que cal enriquir i millorar l'ensenyament públic, no pas eliminar-lo.

Tots i totes al carrer el 25 de novembre! La manifestació ix a les 19:30 hores de la plaça de Sant Agustí.

Assemblea
d'Estudiants
Nacionalistes.

Nou DISE
digital <http://www.uv.es/~noudise>

CITES

EXPOSICIONS

La set de l'aigua

Caixa Rural en col·laboració amb la Fundació Cinc Segles ha organitzat una exposició amb l'aigua com a protagonista. Els paisatges són en bona mesura el resultat de l'aigua i pràcticament tots els éssers vius som poc més que aigua. **Dies:** Fins al 19 de desembre. Tots els dies, excepte els dilluns, de 11 a 14 hores i de 16 a 18 hores. **Lloc:** Jardí Botànic de la Universitat de València. **Més informació:** Al telèfon 96 386 40 51.

Giorgio Morandi.
Antològica

L'exposició reuneix un centenar d'obres, principalment olis i aquarel·les, d'aquest artista italià. **Organitzen:** Fundació Thyssen-Bornemisza de Madrid, Museu Morandi de Bolònia i IVAM. **Dies:** Fins al 5 de desembre. **Lloc:** Centre Juli González. **Més informació:** Centre Juli González. C/Guillem de Castro, 118. Telèfon: 96 386 30 00.

TEATRE

III Biental Internacional de Teatre Universitari

Al llarg de la setmana, a la Sala Palmireno i a l'Espai Moma. **Més informació:** En la contraportada d'aquest número de NOU DISE.

Espinacs

Espinacs de Popeie, de Juli Daisla i Patricia Pardo. Companyia Combinats. **Dies:** A partir del 12 de desembre. **Lloc:** Carrer Barquer, 17. Tel.: 96 375 96 43.

Nihila

Muntatge que consta de dues obres curtes de Samuel Beckett: *Pasos* i *Nana*, dirigides per Conxa Mestres i Pablo Corral Gómez, respectivament. **Dies:** A partir del 26 de novembre. **Intèrprets:** Ana Campos del Alcázar i María Jesús Suárez. **Lloc:** Sala Círculo. C/Roger de Flor, 17. Tel.: 96 392 20 23.

MUSICA

Cicle de concerts
al Lluís Vives

Entrada lliure. **Organitzen:** Associació de Música-Patronat d'Activitats Musicals i Col·legi Major Lluís Vives. Actuaran Mari Carmen Antequera al violí i Miguel Ángel Chavlas al piano. Interpretaran obres de

Mozart, Grieg i Profokiev. A més, dilluns 29 de novembre, a partir de les 19:30 hores i dins del cicle de jazz al Col·legi Major Lluís Vives, actuarà la formació OAM: Omar Avital al contrabaix, Aaron Goldberg al piano i Marc Miralta a la bateria. **Dia:** 30 de novembre. **Hora:** 19:30 hores. **Lloc:** Auditori Montaner. **Més informació:** Al Col·legi Major Lluís Vives. Av/Blasco Ibáñez, 23. Tel.: 96 386 41 90.

Cicle de concerts
III Mostra 99

Organitzen: SGAE, Club Diario Levante, Aula de Música de la Universitat de València. Propostes musicals insòlites i arriscades. *Entrada lliure.* **Calendari d'actuacions:** *Creació musical instantània*, d'Agustí Fernández, del 26 al 28 de novembre. **Més informació:** Al telèfon 96 386 41 00.

CERTAMENS
I SEMINARISCicle de conferències
'Relacions entre la
Universitat i la
Psicoanàlisi'

Organitza: Col·legi Major Rector Peset. Universitat de València. **Objecte:** Un cicle de deu conferències i dues taules redones per a reflexionar conjuntament entre universitaris i psicoanalistes sobre les relacions del món acadèmic i l'universitari, a més de revisar algunes de les aportacions de la psicoanàlisi. El dia 30, el filòsof Carlos Gómez Sánchez impartirà la conferència *Psicoanàlisi i Filosofia. El lloc de Freud en la modernitat*. Aquestes conferències pretenen apropar el problema plantejat per Sigmund Freud en *Ha d'ensenyar-se la psicoanàlisi a la universitat?* **Dia:** 30 de novembre. **Hora:** 19:30 hores. **Més informació:** Al Col·legi Major Rector Peset. Pl/Fom de Sant Nicolau, 4.

Els primers
anys del tango;
origens, història i
tendències

Una audició dels primers tangos. Un recorregut il·lustrat pels orígens i l'evolució d'una música vinculada als suburbis i bordells en les últimes dècades del segle XIX, a les classes populars i a la vida dels arriars de la Pampa. Música de sentiments contradictoris i nostàlgia. Esteban Adrián Júregui, doctor en Química i catedràtic de la Universitat Nacional de San Luis Argentina, director del programa de ràdio *Suena un*

fuere en la 99.9, serà l'encarregat de llegir la conferència. **Dia:** 25 de novembre. **Lloc:** Col·legi Major Rector Peset. **Hora:** 20:00 hores. **Més informació:** Al Col·legi Major Rector Peset. Pl/Fom de Sant Nicolau, 4. 46001, València.

Apropar les soledats.
'Federalisme i
nacionalisme a
Canadà', de
Charles Taylor

En aquest llibre, Charles Taylor parla de federalismes i nacionalismes en el marc de les conflictives relacions entre un Quebec francòfon i un Canadà anglòfon. També aborda la identitat moderna. Charles Taylor ens dona claus per a entendre els problemes dels estats plurals europeus, com ara Espanya. **Organitza:** Fundació General Universitat de València. Patronat Cinc Segles. **Dia:** 25 de novembre. **Lloc:** Aula Magna de la Universitat de València. C/la Nau, 2. València. **Preu:** Entrada gratuïta. **Hora:** 20:00 hores.

ALTRES
ACTIVITATS

Novoform 99

Organitza: La Fundació Universitat-Empresa. **Objecte:** Un fòrum d'exposició i de trobada de tots els productes i distribuïdors de materials de formació a distància espanyols des d'empreses fins a instituts de formació empresarial, confederacions i associacions empresarials, cambres de comerç, etc. **Més informació:** Fundació Universitat-Empresa. Plaça del Patriarca, 4. Tel.: 96 353 61 07 i <http://www.adeit.uv.es>

Caps de
setmana a cavall

Un programa pensat per als aficionats a l'equitació i per a aquelles persones que per primera volta vulguen realitzar aquestes classes. Visites culturals i coneixements d'una zona d'Andalusia amb un paisatge excepcional. **Organitza:** Servei d'Educació Física i Esports. **Dies:** Tots els caps de setmana i el pont de la Constitució (del 3 al 8 de desembre). **Lloc:** Guadix (Granada). **Preu:** 12.900 pessetes cap de setmana i 31.900 pont de la Constitució. Inclou allotjament, activitat i pensió completa. **Més informació:** Al SEFD. C/Menéndez y Pelayo, 19. Telèfon: 96 398 32 45.

Entre línies. Per MARCOS MARCO

L'èxit
i el fracàs

La idea del fracàs és una creació de la societat mercantil. Per a un aborigen australià probablement el concepte no té cap significat; de fet, la mateixa paraula va ser un neologisme que el *Diccionari* de Corominas situa el 1615. La societat burgesa no perdona el fracàs, més encara quan té conseqüències econòmiques, i per això els codis mercantils condemnem el comerciant arruïnats a una sort d'incapacitació que arriba, en ocasions, al seu arrest domiciliari. Tanmateix, a moltes persones ens resulta més penós suportar la cara que en ocasions se'ls queda a aquells que tenen èxit que no sentir les reflexions d'aquells que han fracassat. N'hi ha prou de mirar bona part de la nostra burgesia, d'observar l'auto-satisfacció que destil·len després d'uns anys de sorprenent creixement econòmic per a preguntar-los: Què han fet? Quines institucions indiscutibles i respectades han creat? Quin lideratge social i quin model d'èxit tenen? Què han fet per la seua llengua i per la seua cultura? En canvi, el descobriment de la vulnerabilitat que inevitablement comporten els reessos acreix la dignitat humana i sembla situar les persones en una posició idònia per a reflexionar. Des d'aquest punt de vista, es pot dir que la teoria política li deu més al fracàs que a l'èxit. Tucídides va ser un general que arribà tard a una batalla i que hagué d'exiliar-se per a salvar la seua vida. Maquiavel va ser en la pràctica un maldestre que s'acostava als Mèdici quan arribaven els repu-

blicans i a aquests quan estaven a punt de guanyar els Mèdici. Per no parlar de Rousseau, que era tan incapaç d'obtenir la més mínima prebenda que quan el rei d'Anglaterra li concedí una pensió va veure en aquest gest una conspiració per a posar-lo en ridícul, i el seu estremiment va ser tal que va fugir enmig d'un atac delirant i amb tanta ansietat que, tot volent escapar de l'illa, pujà a un vaixell que estava sent reparat en el dic sec i va caldre quasi tot un dia per a convèncer-lo que en baixara. Altres vegades, es tracta de persones que en un moment de lucidesa han fet fracassar per si mateixos la seua carrera política per a retirar-se a reflexionar sobre allò que han viscut. Montaigne, l'inventor de l'assaig, enmig de les guerres de religió a França va abandonar els seus càrrecs per a deixar l'activitat pública i intentar aclarir els problemes més variats que es puguen concebre sobre l'existència humana. Fou en aquesta etapa de la seua vida quan va adoptar el lema que orienta tota la seua obra: "M'abstinc", que hauria d'inspirar-nos aquesta suspensió del desig necessària a l'hora de jutjar que alguns denominen escepticisme. En altres ocasions, el fracàs té un aire malaltís; persones perfectament capacitades es posen una vegada i una altra en situacions que els duen a malbaratar les seues carreres professionals o les seues relacions amoroses, i el més paradoxal del cas és que aquesta conducta pareix estar determinada per una por excessiva por a la falta d'èxit. Altres persones s'entreguen a la delectança morbosa d'assaborir el fracàs i sembla que amb això

creuen trobar el perdó davant la seua pròpia moralitat, excessivament severa. El cònsol Firmin, l'inoblidable personatge de *Sota el volcà*, arrossegava la culpa de no haver impedit que la seua tripulació llançara a les calderes del barco l'oficialitat d'un submarí alemany que havien capturat. La novel·la narra les últimes hores d'un home que s'esllavissa pels abismes de l'alcohol i del fracàs, i per al qual l'agonia és l'última oportunitat de proclamar que no es pot viure sense estimar.

Lluny d'allí, i en la vida real, un jove químic jueu anomenat Primo Levi s'amagava dels nazis. Posteriorment, capturat, passà un any al camp d'extermini d'Auschwitz, del qual resultà miraculosament supervivent. Anys després, en el *Sistema periòdic*, una estranya obra barreja d'assaig i de literatura, escribia:

"Són nostres 'les dues experiències de la vida adulta' de les quals parlava Pavese, l'èxit i el fracàs, matar la balena blanca o destruir la nau. Un no ha de rendir-se a la matèria incomprensible, un no es pot asseure damunt d'ella. Estem ací per a això, per a equivocar-nos i per a corregir-nos, per a encaixar els cops i per a tornar-los. No ens hem de considerar mai desarmats; la naturalesa és immensa i complexa, però no impermeable a la intel·ligència, has de cercar-la, foradar, sondejar, buscar el lloc de pas o construir-lo tu". Quaranta-tres anys després es va tirar per l'escala de la seua casa a Torí. No va ser un fracàs, sobreviure en aquelles condicions va ser el major èxit.

AL VOLTANT DE LA XARXA

Que ve el 2000 (III)

A falta de poc més d'un mes per al 2000, continuem amb la visita virtual pel món via Internet tot acostant-nos a capitals que celebraran l'entrada de l'any d'una manera especial. A Estocolm celebraran l'última nit de l'any d'una forma una miqueta especial per a ells i una miqueta pintoresca per als visitants, ja que el centre històric de la ciutat experimentarà una espectacular metamorfosi de carrers i comerços, on retrocediran en el temps fins a l'època dels vikings, que junt amb l'especta-

cle de llum i so que s'espera pels canals d'Estocolm donaran un peculiar punt de vista de la ciutat; més informació en <http://www.stoinfo.se>. Que en les dates en què ens trobem no puguem trobar entrades per al concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena, a banda de no ser res nou, no hauria de desanimar-nos a visitar una de les ciutats amb més història i més bonica de Centreuropa. Entre la infinitat de palaus i museus que ens oferix aquesta magnífica ciutat, junt amb els espectacles rondadors que

están organitzant pel nucli antic, cal no oblidar la roda gegant de fira, coneguda com el Prater, la qual estarà fins a altes hores de la matinada en funcionament, i quan diem gegant és que ho és, almenys els vagons on puguen les persones ens recorden més un vagó de tren que una atracció de fira tradicional; més informació en <http://austria-tourism.at>. El parc Tivoli és el lloc elegit a la ciutat de Copenhaguen per a festejar l'entrada del 2000,

on més de cent mil peretes il·luminaran durant la nit el recinte, que disposa d'un tren per a conduir el públic pels centres neuràlgics de celebració. Hi haurà concerts als auditoris del Concert Hall, on actuarà l'Orquestra Simfònica del Tivoli, i a l'Auditori de Glassalen, on es representarà l'espectacle *Kentex 2000*. S'espera per aquelles latituds una acomiadament de l'any que se'ns va amb molts mercadets nadalencs, espectacles pirotècnics i, per descomptat, molta, molta neu. Més informació en <http://www.tivoli.dk>.

Aprovada per 133 vots a favor, 15 en contra i 4 abstencions

Declaració íntegra del Claustre sobre la llengua

Els Estatuts de la Universitat de València vinculen la nostra Universitat a la realitat històrica, social i econòmica del País Valencià (article 5) i defensen l'assoliment de l'ús normalitzat de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana (article 6), per a la qual hom admet tant la denominació acadèmica, llengua catalana, com la recollida en l'Estatut d'Autonomia, valencià (article 7). Així mateix, d'acord amb el principi d'autonomia universitària (article 4) i amb les garanties de racionalitat i universalitat pròpies de la institució universitària (article 3), la Universitat de València difon la cultura al si de la societat (article 3), es projecta activament sobre els problemes valencians (article 5) i coopera amb altres institucions científiques i culturals, especialment amb les altres universitats valencianes i les de la resta de l'àrea lingüística catalana (article 10).

Per tot això, és pertinent que la Universitat de València, a través del Claustre, òrgan màxim de representació, decisió i control, com a institució que detenta la més alta autoritat acadèmica al si de la societat, faça públic el seu magisteri sobre les següents qüestions relatives a la llengua pròpia.

1.- La consideració del valencià com a variant de la llengua catalana, a més de ser una dada acadèmicament incontrovertible, establerta a bastament per la romanística internacional, és un fet absolutament necessari per al futur mateix de la llengua i per a l'assoliment de la seua normalització, especialment en l'època de les noves tecnologies, la societat de la informació i el món de la informatització. Així mateix, és una realitat legalment establerta als Estatuts de la Universitat de València, ratificada per la sentència 75/1997 del Tribunal Constitucional, de 21 d'abril de 1997, i fixada pel *Diccionario de la Real Academia Española*, que defineix el terme *valenciano* com una "variedad del catalán, que se usa en gran parte del antiguo reino de Valencia y se sienta allí comunmente como lengua propia" i que és d'al·legació, dins de l'Estat espanyol, per a la correcta interpretació dels mots en textos jurídics. Per tot això, la Universitat de València insta els poders públics a reconèixer plenament, a tots els efectes legals, aquesta unitat lingüística, sense que el nom valencià siga usat de forma excloent, ans al contrari, fent-lo compatible –tal com s'esdevé al si de les universitats i tal com es fa en el cas del castellà o espanyol– amb la denominació català, en tant que termes designadors d'una mateixa llengua.

2.- La Universitat de València considera que és perjudicial per al poble valencià, culturalment i econòmic, la no assumptió de la unitat lingüística a què fa referència el punt anterior, perquè suposa un endarreriment històric en aspectes elementals de la cultura i del coneixement. Així mateix, a més de mostrar la seua preocupació pel nivell cultural i el progrés econòmic de la societat valenciana en general, la

Moments previs del darrer Claustre.

Universitat de València té l'obligació, en particular, de vetllar pels interessos professionals dels seus estudiants i graduats. Per això, entén que l'Ordre de la Conselleria d'Educació i Ciència (DOG del 22.12.95), que deroga determinats articles de l'Ordre del 16 d'agost de 1994 (DOG del 24.08.94), perjudica greument els nostres llicenciats, en les seues perspectives laborals i professionals, ja que aquesta derogació: a) anul·la el reconeixement del títol de Llicenciat en Filologia Catalana, equivalent al títol antic de Llicenciat en Filologia, Secció Hispànica (Valenciana) (Ordre Ministerial del 29.11.95. BOE del 7.12.95), com a convalidable amb el Certificat de Nivell Superior de Coneixements de Valencià, quan és el cas que els titulats de tal llicenciatura són els més capacitats per a desenvolupar les funcions d'ensenyants de valencià; b) anul·la l'homologació dels certificats de coneixement de valencià de la Junta Qualificadora amb els certificats corresponents de Catalunya i les Illes Balears, de manera que a molts dels nostres llicenciats (i no precisament en filologia catalana), que treballen com a docents en els esmentats territoris veïns gràcies a la seua competència en valencià, allà els és certificada aquesta competència i ací no els és reconeguda. En conseqüència, la Universitat de València insta la Generalitat Valenciana a revocar l'esmentada Ordre del 22.12.95.

3.- A propòsit de la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (DOG de 21.09.98), el Claustre de la Universitat de València defensa el criteri que, quan en alguna part del territori d'una llengua es constitueix un organisme amb competència sobre la norma

i l'ús d'aquesta llengua, a més de ser necessàries la independència i la solvència científica dels seus membres, com recentment ha recordat la Junta de Govern, s'ha de garantir la coordinació amb altres ens que tinguen competències semblants, per tal que quede assegurada la unitat lingüística. Aquest criteri és el vigent en les llengües de cultura, com s'ha posat de manifest darrerament respecte a la llengua espanyola, la unitat ortogràfica de la qual ha estat de nou consensuada i garantida en reunió conjunta de les 22 acadèmies del seu àmbit lingüístic, celebrada el propassat 8 d'octubre de 1999. Per això, és una exigència acadèmica indefugible que l'AVL treballa coordinadament amb les universitats del domini lingüístic, que imparteixen títols oficials d'estudis superiors de filologia, i amb l'Institut d'Estudis Catalans, que hi té reconeguda legalment la capacitat normativa (Reial Decret 3118/76, de 26.11.76). Les lleis sobre temes acadèmics han d'estar d'acord amb la raó científica, per la qual cosa caldria que la llei de creació de l'AVL recollira els principis esmentats de reconeixement explícit de la unitat de la llengua catalana, de la qual el valencià és part integrant, i de coordinació entre les entitats amb competències sobre la normativa lingüística.

Amb aquesta declaració, el Claustre de la Universitat de València, fidel a les responsabilitats de la institució en els camps de la cultura i el coneixement, vol contribuir a la necessària superació de rutines i prejudicis aculturals, per tal que la societat valenciana pugui avançar decididament i amb el màxim consens pel camí de la racionalitat i el progrés.

ESPai MOMA
vine i veur's
temporada 99-00

III BIENAL INTERNACIONAL DE TEATRE UNIVERSITARI del 22/11/99 al 28/11/99

NATURALESIA I PROPOSIT DE L'UNIVERS, de Christian Durang
8 de desembre de 1994 a les 22.30 h.
dirigida per Rafael CALATAYUD
del 05/12/99 al 09/12/99
MOMA TEATRE

NASCUTS CULPABLES, de Peter Szabinyi
27 de gener del 2000 a les 22.30 h.
dirigit per Joaquim CAMDEIAS i Carles ALFARO
MOMA TEATRE
del 27/01/00 al 05/02/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrena de **MIRADOR**
23 de març del 2000 a les 22.30 h.
de Paco Zarzoso
dirigida per Xavier ALBERTI
de producció MOMA TEATRE
MONGARRELLA TEATRE
del 23/03/00 al 28/03/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrena de **QUIXOT**
27 d'abril del 2000 a les 22.30 h.
de Juana Polcaro
dirigida per Carles ALFARO
BAMBALINA TITELLES
del 27/04/00 al 14/05/00

AUTORS: ARA I ACÍ
Estrena de **UN DE SOL**
18 de maig del 2000 a les 22.30 h.
de Ximo Fàbregas i Paco Zarzoso,
Paco Sanguino, Alejandro Jarnat,
Patricia Pardo, Chema García, Juli Diaz,
i Pasqua Alapont
dirigit per Victoria del VADDO
COMBINATS
del 18/05/00 al 04/06/00

acomiadament dels espectacles

MANDÍBULA AFILADA
Juny del 2000
dirigida per Carles ALBEROLA
ALBENA TEATRE

LOS HERMANOS PIRACAS EN NEMOQUITEPA
Juny del 2000
dirigit per Esteve y Ponce
ESTEVE & PONCE

AQUESTA BUTLLETA LA PODEU CANVIAR PER UNA ENTRADA EN YACUILLA, UNA HORA ANTES DE LA FUNCIO. VALID ÚNICAMENT PER A LES 25 PRIMERES presència al carnet d'estudiant

ESPai MOMA

Servici d'Entrada
BANCAISA

(96) 399 55 77
902 11 55 77

On s'illimita a abonats de 6 a 25
Informació de 20 a 21h.

C/Alcazar, 20 - 46100 BURJASSOT (Val.) - Tel: 96 399 55 77 - Fax: 96 399 11 55
MOMA TEATRE, MONGARRELLA TEATRE, ALBENA TEATRE, ESTEVE & PONCE

MAGDALENA RUIZ

Intensa programació teatral a la Universitat amb motiu de la III Biennal de Teatre

Des de la seua creació el 1995, aquest festival universitari s'ha convertit en un referent indispensable per a aquells que vulguen apropar-se a les noves tendències de l'art escènic de les aules, a la força i a les innovacions del teatre més jove. Un teatre sempre a l'avantguarda i per la independència econòmica de l'empresa. En qualsevol cas, segons va assenyalar Ramon Roselló, coordinador de l'Aula de Teatre de la Universitat, arriba l'hora de "redefinir els rols del teatre universitari. Quan els actors puguen a l'escenari no hi ha diferències".

Probablement la projecció del teatre universitari més enllà dels circuits de les aules és un dels majors reptes actuals. La III Biennal invita a eixir del marc estrictament acadèmic: sis obres a l'Espai Moma i dues lectures dramatitzades a la SGAE. Una oportunitat per ampliar l'àmbit d'espectadors. Però durant aquest festival els actors també pujaran als habituals escenaris universitaris: la Sala Palmireno i el Col·legi Major Lluís Vives.

A més, durant uns dies, podrem travessar l'Atlàntic des d'una butaca per a recollir les propostes dels grups de teatre sud-americans. Una mostra que no sols servirà per a l'intercanvi artístic entre directors i actors sinó per a la participació dels espectadors. Les relacions entre la Universitat de València i el teatre universitari llatinoamericà han estat possibles gràcies a experiències com ara la del professor Nel Diago, que serà

Una desena d'espectacles, lectures dramatitzades, presentació de textos i trobades dramàtiques componen la programació de la III Biennal Internacional de Teatre Universitari que se celebra simultàniament a Alacant, Múrcia i València, del 22 al 28 de novembre. En aquesta edició, la Universitat de València ha estat la seu central tot coincidint amb la celebració dels Cinc Segles. La ciutat acollirà, a més dels muntatges de les universitats organitzadores, espectacles de companyies universitàries de tot el món, com ara d'Argentina, Mèxic, Itàlia, Portugal i Puerto Rico.

l'encarregat de coordinar en aquesta ocasió les trobades dramàtiques al Lluís Vives.

Per la seua banda, el Grup de Teatre de la Universitat de València (GTUV) acaba d'estrenar l'obra *Parelles de fet, de fet parelles* a l'Espai Moma. Una cita immillorable per a conèixer l'univers escènic del desaparegut Carles Pons. L'obra és una proposta dramàtica a partir de *Gràcies per la propina* i reuneix

set textos breus. Una coherència que s'aconsegueix mitjançant la parella. De tots els tipus: pingüins, sentimentals, actors... Una manera de parlar dels sentiments en clau d'humor però sense eludir una bona dosi de sarcasme. Cinc directors: Juli Cantó, Pep Cortés, Juanjo Prats, Cesca Salazar i Raül Torrent arrellegaren aquest testimoni interpretat pels alumnes Rafael Alarcón, Pau Blanco, Nuria García, Victòria Garrigues, Pep

Revert i Ester Vallés. "Cinc directors suposa un autèntic bombardeig d'informació, però ha estat una experiència molt gratificant per a tots perquè hem treballat amb autonomia i hem aconseguit la coherència de l'obra", assenyala Juanjo Prats.

Parelles de fet, de fet parelles, junt amb *Enciéndeme*, de Jorge Picó, Premi Cinc Segles, es presentaran a la llibreria La Nau dins de la col·lecció Teatro Siglo XX que edita la Universitat de València. De moment, el muntatge de Carles Pons no eixirà dels circuits universitaris, però no es descarta que ho faça. L'any passat el GTUV va obtenir el premi com a millor espectacle durant la desena edició dels Premis Vila de Mislata amb *Les dones de Sade*.

El triciclo, de Fernando Arrabal, a càrrec del Teatre Universitari d'Alacant, va inaugurar la Biennal a la Sala Palmireno. En aquest escenari ja s'ha pogut veure *As Borboletas são para os engeheiros agronomos*, de la Universitat de Coimbra de Manuel M. Medeiro, i hui a les set de la vesprada està programada l'obra *Beckett, Non io?*, de la Universitat d'Urbino. A l'Espai Moma es representaran *Bohemia 18 altos*, de la Universitat de Puerto Rico, *Postales Argentinas*, del Grupo Cero de la Universitat de Buenos Aires, *Viznar o muerte de un poeta*, de la Universitat de Múrcia, i *¿Tú también, Macbeth?*, de la Universitat de Baixa Califòrnia. A més de les lectures dramatitzades *Enciéndeme*, de Jorge Picó, i *Fuera de juego*, de Toni Misó, a la SGAE.

LA COLUMNA

Articles urbans

Escriure és com reciclar la memòria, com posar-la a caminar igual que caminaren abans els fets que es recorden, com donar-li marxa a un rellotge que va ser a la vegada indicador del temps present i caixa de resonància d'un passat projectat envers el futur. Escriure és també endevinar les coses que passaran demà. No com els que lliguen cartes, el fons dels ulls i els palmells de la mà. No com ells. Escriure és dotar allò que escrius d'una vida que creixerà més tard en els ulls de qui llig: sense trampa ni cartó tot quedarà en mans, ja, d'allò que el temps vaja decantant en les vores dels fets, en els budells del que ha passat, en això que la gent podrà descobrir després de la lectura com a versió encertada o no del que s'anunciava en les pàgines escrites.

Durant molts anys, si més no vint, Just Ramírez i Carles Dolç van escriure a dues mans articles de premsa on contaven coses sobre la ciutat de València, les seues cases, les seues gentes, els pobles que s'anaven afegint a la seua àrea sense miraments. Just va morir fa cinc anys i ara ix un llibre que recull alguns d'aquells articles. El llibre està editat per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de València i en les seues pàgines viu aquella capacitat d'endevinació que els contava més amunt. És com si els seus autors estiguessen escrivint els seus textos ara mateix i el que contenen passara ara mateix: València és una ciutat desgraciada que allarga la seua desgràcia pels segles dels segles i amén. Just Ramírez i Carles Dolç coneixien aquesta ciutat com si l'hagueren parida ells mateixos. Per això l'amor i la ràbia s'ajunten en els seus escrits, en aquests *Articles urbans* que ara es presenten amb una nova i renovada vida en en les seues tripes. Llegiu aquest llibre i gaudiu-lo.

Alfons Cervera